

בני אדם. אחר כך ידע שאוטם מלְאכִים קדושים הם ובאו אליו בשליחות, בשעה שאמרו לו איה שורה אשתק וברשו לו בשורת יצחק.

אלו - אותן נקודות איה, וסימן איה רמז למה שלמעלה, רמז לקב"ה. ויאמר הנה באهل. כתוב שם בתוכה כאן הנה באهل, כתוב שם (ישעה לו) אהל בל יצען וגוו. באראה, בין שגוז איה, למה כתוב אחר כך איה? אלא מושם שhabor של זכר ונכח כאחד סוד האמונה. אז אמר ויאמר הנה הנה באهل. שם הוא הקשר של הפל ושם הוא נמצוא [ויאמר הנה באهل]. איה וגוו. וכי לא ידע המלאכים העליונים ששרה הנה באهل? למה כתוב איה? אלא שלא יודעים בעולם הנה אלא מה

שנמסר להם לדעת.

באראה, (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים אני ה'. וכי מפני שליחים ומלאכים יש לקב"ה? אלא מושם שם לא היו יודעים בין טפה של בכור לאורה שלא של בכור פרט לקב"ה לבהו.

במו זה (חוואל ט) והתויה פו על מצחות האנשים. ולמה צריים? אלא מושם שם לא יודעים אלא רק מה שגמסר להם לדעת (זיטוט), כמו כל הרברים הללו שעמיד הקב"ה להביא על העולם. ומה הטעם? מושם שהקב"ה מעביר כrhoו בכל הרקיעים באותיו דבר שעתיד להביא על העולם.

בגון זה בשעה שהמשחית נמצא בעולם, ארייך בן אדם להסתפר בביטחון ולא יהיה נרא בשוק כדי שלא ישחת, במו שנאמר (שותה יט) ואתם לא מצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מלאו שיכול להסתפר

ונתקל, כמה דעת אמר, (שמות יב) ואתם לא תצאי איש מפתח ביתו עד

בקדרmittא לא היה ידע אלא דאנון בני נשא, ולבתר ידע דאנון מלְאכִין קדישין ואותו בשליחותה לגביה. בשעתא דאמרו ליה איה שורה אשתק וברשו ליה בשורת יצחק. אלו אתון נקודות איה, וסימן איה, רמז לקיושא בריך למה דלעילא, רמז לקיושא בריך הוה. ויאמר הנה באهل. כתיב הכא הנה באهل וכתיב הטעם (ישעה לו) אהל בל יצען וגוו. פא חזי, פיו דנקוד איה אמי כתיב לבתר אליה, אלא בגין דחברורא דבר ונוקבא בחדא רוזא דמיהינotta. כדין אמר ויאמר הנה באهل. תפון הוא קשורא דכלא ומפני אשטפה (ויאמר הנה באهل). איה וגוו, וכי לא הו יודיע מלְאכִי עלאי דשרה הנה באهل, אמי כתיב אליה. אלא לא יודיע בהאי עלמא אלא מה דאתמסר להו למנדע.

פא חזי (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים אני יי. וכי מפני שליחים ומלאכי אית ליה לקדשא בריך הואה, אלא בגין דאנון לא יודיע בין טפה דבוכרא להויא דלא בוכרא בגין קדשא בריך הואה בלחודוי.

בגונא דא (חוואל ט) והתויה פו על מצחות האנשים. ואמי צריים. אלא בגין דאנון לא יודיע, אלא מה דאתמסר לוין למנדע (ידע), כגון כל אנון מלין דזמין קדשא בריך הואה לאיתאה על עולם. ומאי טעמא בגין דקדשא בריך הואה עבר קרויז בכליה רקייען בהיא מלה דזמין לאיתאה על עולם.

בגונא דא בשעתא דמתבלא אשטפה (דף קב ע"א) בעולם אבעי בר נש לאטפסיא בביטחון ולא יתחזי בשוקא בגין דלא יתחбел, כמה דעת אמר, (שמות יב) ואתם לא תצאי איש מפתח ביתו עד

בэн, אבל מלפני הקב"ה לא בס"א יכול צריך להסתפר. מה כתוב? (ירמיה כב) אם יסתתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'.

מדרש תנ"ל

אמר רב כי חייא אמר רב, אם הינו מסתכלים בפרשנה הדוד - נסתכל בתקמלה אם ענין הנשמה היא אין ראשה סופה ואין סופה ראשה, ואם הענין לפטירת האדם מן העולם היא, נסתתר את כל הפרשה או נעמיד את הפרשה בזיה או בזיה. מה זה יקח נא מעט מים ורוחזו רגילים וגוי, ואקחה פת לחם וגוי, וימחר אברחים האלה אל שרה וגוי, ואל הקבר רץ אברחים וגוי, ויקח חמאה וחלב וגוי?

בשבא רב דימי, אמר, לא מצאה הנשמה תועלת לגוף אל מלא מה שרמז בכאן רמז הקרבנות. בטלו הקרבנות - לא בטלה התורה. זה שלא מפסיק בקרבנות, שייטס בתורה ויועיל לו יותר. שאמר רבי יוחנן, כשהפלש הקב"ה בקרבנות, אמר משה: רבונו של עולם, פינה בזמן שהיינו ישראל על ארמותם, כיון שילו מעל אדמתם מה יעשה? אמר לו: משה, יעסוק בתורה, ואני מוחל להם בשבייה יותר מפל הקרבנות וזה תורתה לעלה לנטחה וגוי. כלומר, זאת התורה בשבייל עולה, בשבייל מנחה, בשבייל מטה.

אמר רב כיروسפרא, זה מי שמנציר בפיו בכתפי נסיות ובכתמי מדרשות ענין הקרבנות ותקרבנות ויכון בהם, ברית ברותה היא שאותם המלאכים המופקרים חטא בdry להרע לו, לא יכולם לעשות לו אלא רק טוב. מי יוכיח? פרשה זו תוכיה! שפיזן שאמר והגה שלשה אנשים נאכבים עליהם, מה זה עליהם? לעין

בקר. מניניהו דיביל לאסתתרא, אין, אבל מקמי קדשא בריך הוא לא (ס"א יכיל) בעי לאסתתרא. מה כתיב, (ירמיה כב) אם יסתתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם זי.

מדרש תנ"ל

אמר רבי חייא אמר רב אי הוינא מסתכלין בפרשנה דא נסתכל בחכמתה, אי עניינה דנסמכתה היא לאו רישא סופא ולאו סופא רישא, (דף ק ע"א) ואי עניינה לפטירת איניש מעולם היא, נסתור כל פרשתה או נוקים פרשתה בהאי או בהאי. מהו יקח נא מעט מים ורוחזו רגילים וגוי ואקחה פת לחם וגוי וימחר אברחים האלה אל שרה וגוי, ואל הקבר רץ אברחים וגוי ויקח חמאה וחלב וגוי.

בד אתה רב דימי אמר לא מצאה הנשמה תועלת לגוף אל מלא מה שרמז בכאן רמז הקרבנות. בטלו הקרבנות לא בטלה התורה, hei דלא עסק בקרבנות ליטש בקדוש ברוך הוא הקרבנות אמר משה רבינו כשבפרש הקדוש ברוך הוא הקרבנות אמר משה רבינו של עולם תינח בזמן שיחיוישראל על ארמותם, בין שיגלו מעל ארמותם מה יעשו, אמר לו משה, יעסכו בתורה ואני מוחל להם בשבייה יותר מפל הקרבנות שבעולים שנאמר (ויקרא ז) זאת התורה לעולה למנה וגו'. כלומר זאת התורה בשבייל עולה בשבייל מנה.

בשביל חטא בתבייל אשם.

אמר רבי כריסטיאני hei מאן דמדבר בפורמיה בכתמי גנסיות ובכתמי מדרשנות עניינה דקרבנית ותקרובתא ויבונון בהו, ברית ברותה הוא דאנון מלאכיה דמדברין חובה לאבא שאליה דלא יכלין למעד לה אל מלא טיבי.

ומאן יוכח hei פרשתא יוכח, דכיזן דאמר והגה שלא יכולם לעשות לו אלא רק טוב.